

Cylinder-Uret.

Jag alltid har tyckt liksom menniskan har
 En märkvärdig likhet med ur:
 En högfärdig man till exempel jag tar,
 Har han ej ett torn-urs natur?
 Han blickar så stolt på de små uren ner,
 Och alldeles inte sin like han ser
 Uti werlden.

En man som är redbar, är likt på ett hår
 Ett ur ifrån dalarnes trakt.
 Så säkert och lugnt det sin bana framgår,
 Med samvetets slagwerk till takt.
 Det uret kan utstå båd' stötar och slag,
 Ty werket är säkert, och intet dess lag
 Måttar rubba.

En flicka är som ett cylinder-ur nätt,
 Der wäktarens stämma man hör;
 På hjertats rubin löper spindeln så lätt,
 Men akta det uret man hör;
 Ty om blott den ringaste flada det får,
 Då ingen urmakare uret förmår
 Reparera.

Och spel-uret sedan, som åt sin publik
 Beständigt detsamma består,
 Är det ej artisten, som samma musik
 Alltjemt repetera förmår?
 Och skall jag nu likna mig sjelf wid ett ur,
 Jag blir repeter-ur för Er, eller hur?
 För beständigt.

Pris: 2 fl. banko.

Stockholm,
 Typografiska Föreningens Boktryckeri,
 1885.